

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: J.T., bytem ...

zastoupen JUDr. Zdeňkou Liškovou, advokátkou, se sídlem
Rokycany, Na Husinci 477/II,

proti

žalovanému: Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18,

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 6. 2017 č. j. RR/1678/17, č. j. RR/1663/17, č. j. RR/1680/17

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2017 č. j.

RR/1678/17, č. j. RR/1663/17, č. j. RR/1680/17, jimiž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzena usnesení Městského úřadu Bor, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „prvoinstanční orgán“), ze dne 17. 3. 2017, č. j. 3188/2016/BOR/OVÚP/22/Usn.-32, č. j. 2997/2016/BOR/OVÚP/23/Usn.-33, č. j. 3187/2016/OVÚP/22/Usn.-30 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterými podle § 156 odst. 2 ve spojení s § 97 správního řádu zrušil s účinky ode dne vydání ověření zjednodušené dokumentace (pasportu) stavby „skladu“ umístěné na pozemku st. p. 187, stavby „dílňny a skladu“ umístěné na pozemku st. p. 186, stavby „dílňny a skladu“ umístěné na pozemku st. p. 152/2, to vše v katastrálním území Nové Sedliště.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí uvedl důvody, proč zcela zásadně nesouhlasí se zrušením pasportu, avšak odvolací orgán k těmto skutečnostem nepřihlédl. Šlo zejména o tu skutečnost, že prvoinstanční orgán nepostupoval v r. 2009 podle zákona a uvedl žalobce v omyl. Následně pak po uplynutí 7,5 roku pak správní orgán „objevil“ skutečnosti, které mu musely být známy již v r. 2009. Žalobce již dne 1. 6. v roce 1999 získal souhlas majitele sousedních pozemků s umístěním staveb na původních parcelách č. 110/5, 110/4, 160/1 v k. ú. Nové Sedliště a měl zájem postupovat podle § 104/1 stavebního zákona, ale informace o tom, že postačí pasport, mu byla poskytnuta na správním orgánu I. instance. Postupoval tedy podle dané informace a požádal o ověření pasportu. Celou dobu 7,5 roku byl v dobré víře, že své záležitosti má v naprostém pořádku a následně pak stejný správní orgán mu zrušuje pasport a uvádí jako rozhodné skutečnosti ty, které v době vydání pasportu existovaly a správní orgán je vůbec nebral v úvahu. Navíc pak i provedení staveb jak bylo předloženo správnímu orgánu, zcela jasně svědčí o tom, že stavby nemohly pocházet z let 1970-75. Prvky zde užívané se v daných letech nepoužívaly. Je tedy zcela jasné, že správní orgán při podání žádosti o ověření pasportu stavby toto neměl učinit a měl poučit žalobce, že stavby je nutno řešit podle stavebního zákona jako stavby nové. Žalobce měl pouze od pamětníků informaci, že v místě, že hodlá budovat stavbu, byla předtím jiná stavba a tuto skutečnost sdělil správnímu orgánu.
3. Závěrem žalobce konstatoval, že má za to, že rozhodnutím žalovaného je poškozen na svých právech, protože tento orgán potvrdil rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, který v r. 2009 nepostupoval podle stavebního zákona a nepostupoval s odbornou péčí a v důsledku toho poškodil žalobce.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že se s námitkami v podaných odvoláních dostatečně vypořádal. Tvzení žalobce o tom, že nebylo k jeho námitkám přihlédnuto, se nezakládá na pravdě. Žalovaný se s podanými námitkami řádně vypořádal, ale podaným odvoláním nemohl vyhovět-to, že odvolateli nebylo vyhověno, samozřejmě neznamená, že by napadené rozhodnutí mělo být nezákonné. Podrobněji se k podané žalobě vyjádřit nelze, protože žalobní bod je uveden pouze velmi obecně a v podstatě se překrývá s podanými odvoláními. Na takto obecně formulovaný žalobní bod nemůže žalobce konkrétněji reagovat. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu, rozšířeného senátu, č. j. 2 Azs 92/2005 ze dne 20. 12. 2005, vyplývá, že žalobce je též povinen vylicit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah,

hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Žalobce však v žalobě nic konkrétního netvrdí, a proto žalovaný pouze odkazuje na napadená rozhodnutí.

5. Napadená rozhodnutí jsou velmi obsáhlá a žalovaný se v nich podrobně věnuje otázkám, zda jsou splněny podmínky pro vydání prvoinstančních rozhodnutí a tím pádem tedy i pro jejich potvrzení v odvolacím řízení. Žalovaný se tedy řádně zabýval tím, zda nedošlo k prekluzi lhůty, zda je možné ověření pasportu zrušit daným postupem, byly uvedeny všechny důvody pro to, proč bylo ověření pasportu v rozporu s právními předpisy. Žalovaný se dále věnoval tomu, zda nemohla být porušena práva nabytá v dobré víře a jsou řádně vypořádány odvolací námitky. Napadená rozhodnutí jsou tedy správná a zákonná.
6. Zde žalovaný musí zdůraznit to, co je již uvedeno i v napadených rozhodnutích. Pasportizaci nelze využít k tomu, aby byla zlegalizovaná „černá“ stavba. Potvrdit zjednodušenou dokumentaci může stavební úřad pouze za předpokladu, že se jedná o stavbu v minulosti stavebním úřadem povolenou, ale pouze se nedochovaly potřebné dokumenty. To se ovšem v nyní projednávaných věcech nestalo a stavební úřad potvrdil pasport u staveb evidentně nepovolených - pro podrobné důvody a závěry viz napadená rozhodnutí. Tento stav tedy musel být napraven, a to právě postupem podle § 156 odst. 2 ve spojení s § 97 správního řádu tak, že potvrzení pasportu bylo zrušeno. Původní postup stavebního úřadu v roce 2009, kdy pasport potvrdil, byl nesprávný a nezákonný a nyní toto bylo tedy zhojeno. Ostatně nikde v celé žalobě a ani nikde v podaných odvoláních žalobce nikdy opak netvrdil - odvolatel netvrdil, že by postup stavebního úřadu v roce 2009 byl správný, naopak zcela konkrétně je v žalobě uvedeno, že *„správní orgán I. stupně MěÚ v Boru nepostupoval v roce 2009 podle zákona“*, nebo *„tento orgán potvrdil rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, který v r. 2009 nepostupoval podle stavebního zákona a nepostupoval s odbornou péčí a v důsledku toho poškodil žalobce“*. Je tedy zcela evidentní, že žalobce si je vědom toho, že mu byly vydány pasporty na dříve nepovolené stavby. To, že se tak stalo již v roce 2009 a od té doby již tedy uplynulo 8 let, nemůže nic změnit na situaci, že se stále jedná o černé stavby, a to přesto, že k nim byl v minulosti potvrzen pasport - jak je již výše uvedeno, pasportizace totiž neslouží k legalizaci nepovolených staveb; té lze dosáhnout pouze v rámci řízení o dodatečném povolení staveb. V souvislosti s plynutím času se samozřejmě odvolací orgán zabýval i možnou dobrou vírou žalobce, avšak tato byla v daných případech shledána jako neopodstatněnou, protože odvolatel věděl, že se nejedná o stavby povolené (protože se domníval, že splnil ohlašovací povinnost - opět odkazujeme na podané odvolání a žalobu), a navíc on sám stavebnímu úřadu tvrdil nepravdivé údaje stáří staveb - a v žalobě pak ještě navíc toto potvrzuje, když uvádí, že *„provedení staveb jak bylo předloženo správnímu orgánu zcela jasně svědčí o tom, že stavby nemohly pocházet z let 1970-75“*.
7. Žalovaný tedy shrnuje, že z textu žaloby je zřejmé, že zde není spor o tom, že by postup stavebního úřadu z roku 2009 byl správný - toto netvrdí ani žalobce a ani žalovaný. Naopak z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný vždycky tvrdil, že postup stavebního úřadu v roce 2009, kdy potvrdil žalobci pasporty několika jeho staveb, byl nesprávný a nezákonný (což ostatně vyplývá i z podaných žalob), a proto bylo třeba tyto vadné úkony stavebního úřadu odstranit kontextu výše uvedeného je tedy zřejmé, že podané žaloby nejsou důvodné, protože sám žalobce tvrdí, že postup stavebního úřadu v roce 2009 byl nezákonný - sám stavební úřad tedy z toho dovodil důsledky a své vadné úkony zrušil a žalovaný pak tento postup potvrdil. Navíc v žalobě nejsou řádně uvedeny

žádné konkrétní důvody pro to, proč žalobce považuje napadená rozhodnutí za nezákonná.

IV.

Replika žalobce

8. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný při podaných odvoláních neposuzoval skutečnosti, které předcházely vydání pasportu staveb, a rovněž nepřihlédl k tomu, že prvoinstanční orgán jednal v rozporu se zákonem a svým postupem uvedl žalobce v omyl a právní jistotu, kterou získal vydáním pasportu staveb, zcela bez jakéhokoli důvodu zrušením pasportů narušil, resp. zrušil. Žalobce tvrdí i nadále, že byl nesprávně informován pracovníkem prvoinstančního orgánu. Správní orgán neplnil svoje povinnosti, které mu vyplývají ze stavebního zákona. Jestliže vydal pasport bez řádného ověření všech skutečností, žalobce má zato, že takto postupoval záměrně a s plným vědomím. Pozdějším zrušením pasportů poškodil žalobce a prakticky ho postavil do pozice stavebníka tzv. černých staveb. Tvzení uváděná v rozhodnutích I. instance i žalovaného jsou postavena na tvrzení pracovníka správního orgánu, který svoje zákonné povinnosti porušil, ale sdělení žalobce o průběhu prvoinstančního řízení nejsou brána vůbec v úvahu. Z toho vyplývá nerovné postavení správního orgánu a účastníka řízení, kdy jakékoliv tvrzení správního orgánu je bráno na pravdivé, ale tvrzení účastníka nikoliv. S ohledem na to, že praxe nahrazovat správním orgánem běžné stavební řízení pasportizací staveb je v působnosti tohoto orgánu časté, jak žalobce běžným dotazem zjistil, žalobce má za to, že celý průběh řízení je šikanózní. Jak žalobce zjistil, řešení vydaných pasportů nebylo z podnětu správního orgánu, ale z podnětu vlastníka sousedního pozemku, kde je vedeno řízení o jím realizovaných stavbách, ke kterým měl žalobce jako vlastník sousedního pozemku připomínky, jejichž řešení je ze strany prvoinstančního orgánu protahováno a neřešeno.

V.

Posouzení věci soudem

9. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

VI.

Rozhodnutí soudu

10. Žaloba není důvodná.
11. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí pro vadu řízení spočívající v tom, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nereagoval na jeho argumentaci uplatněnou v odvolání. Konkrétně formuloval žalobní námitku tak, že *„v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí uvedl důvody, proč zcela zásadně nesouhlasí se zrušením pasportu, avšak odvolací orgán k těmto skutečnostem nepřihlédl. Šlo zejména o tu skutečnost, že prvoinstanční orgán nepostupoval v r. 2009 podle zákona a uvedl žalobce v omyl.“*
12. S ohledem na skutečnost, že žalobce při formulaci žalobní námitky ustrnul ve zcela obecné rovině, nezbyvá než soudu opět v obecné rovině konstatovat, že napadené rozhodnutí obsáhle reaguje na veškeré žalobcem v odvolání uplatněné odvolací důvody. Pokud se

jedná o tvrzené porušení dobré víry žalobce vyplývající z vydaného pasportu staveb, pak se danou otázkou zabýval žalovaný na poslední straně odůvodnění napadeného rozhodnutí, když uvedl, že „v dané věci nemohlo být zasaženo do práva odvolatele nabytého v dobré víře, neboť vydaným osvědčením žádné právo přiznáno nebylo a osvědčení bylo vydáno na základě nepravdivého údaje“, jedná se o logickou úvahu, s níž se soud plně ztotožňuje. Soud pouze závěrem doplňuje, že soud není další instancí v rámci správního řízení, proto není povinen, ale ani oprávněn přezkoumávat zákonnost rozhodnutí nad rámec v žalobě uplatněných námitek. Správní soudnictví je naopak ovládáno zásadou dispoziční a je výhradně na žalobci, aby v podané žalobě vymezil důvody, které činí rozhodnutí správního orgánu nezákonným. Pokud jsou žalobní body formulovány vágně, nemohou si správní soudy důvody podané žaloby domýšlet, např. čerpající z průběhu předchozího správního řízení.

13. Nad rámec výše uvedeného soud konstatuje, že postup správních orgánů, které v rámci přezkumného řízení zrušily vydané osvědčení (pasport stavby), jehož nezákonnost je mezi účastníky nesporná, byl jedinou cestou, jak situaci vzniklou v důsledku předchozího pochybení prvoinstančního orgánu řešit. V této souvislosti soud uvádí, že obsáhla polemika žalobce týkající se údajného pochybení pracovníka stavebního úřadu při vydávání osvědčení či újmy žalobce v důsledku toho vzniklé není pro projednávanou věc nijak relevantní. Jestliže má žalobce za to, že mu nesprávným úředním postupem vznikla újma, právní řád upravuje instituty, jimiž se může domáhat její náhrady. Zrušení rozhodnutí, které napravuje předchozí nezákonný postup správních orgánů, však daným prostředkem rozhodně být nemůže.
14. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

15. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

16. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 29. 8. 2018

Mgr. Alexandr Krysl v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

předseda senátu